

DE

NAR

maandelijks

5000 exemplaren

ANARCHISTISCH AXIEBLAD

GRATIS
DANKZIJ DONATIES
REK. 068 2050689 39
STEUN DE NAR!
ZIE PG. 8

BESTORM VOTTEM!

-- 13 maart 2005 --

NUMMER 194

maart 2005

p. 1 **Kafka in Europa**

De klopjacht wordt opgevoerd

p. 3 **Gewelddadig verzet voor vrijheid**

Geweld, geweldsmonopolie en gewelddadig verzet doorgeïllustreerd...

p. 6 **Anarchisme in de 20ste eeuw**

Deel 2 - 1945 tot 1966

En verder:

De Kievit (A'pen) - geen schijn van plein; bespreking BARST! - nieuw anarchistisch blad; ...

Rubrieken:

Vegan Deli-corner; kNarrig; Anarchist Black Cross; aNargenda...

Kafka in Europa

Nauwelijks vijftien was ik, toen ik met bevende hand over de ruggen van m'n vaders beperkte verzameling boeken streek. Op dergelijke ontdekkingsstochten stonden uitbranders, huisarresten en op een slecht gehumeurde dag zelfs lijfstraffen. Maar de Tsjechische winters zijn genadeloos: van zodra je buitenkomt, bevriest de koude elke aanzet tot verbeelding of spel. Lange dagen binnenshuis en vechten tegen de verveling. En daar die kast vol verhalen, die onder warme lakens genuttigd konden worden, waarin men kon wegvlugten zonder ter plekke door de vrieskou betrap te worden. Overmoedig nam ik het meest lijvige boek ter hand en verstopte het heimelijk onder m'n veel te grote wollen trui. En dan de smokkelroute: door de gang, laag weg gedoken, de trap, op kousenvoeten, langs m'n vaders werkruimte, kruipend.

De spanning raasde nog door mijn lijf toen ik vergezeld van een kaars onder de lakens kroop. Ik sloeg het boek open op een willekeurige pagina en verzonk in 'Het Slot'; een nachtmerrie van machtswillekeur.

Tien jaar later staan we op een perron. We vertrekken en met de voorbijschietende landschappen proberen we ook onze herinneringen uit te wissen. Van m'n vader hou ik beste wensen en de verzamelde werken van Kafka over. Met een wrange glimlach op m'n lippen begin ik opnieuw te lezen in het eerste boek dat ik ooit in handen kreeg. De reis is lang en elk middel is goed om de angstwekkende verwachting van onze aankomst af te wentelen. Ja kindje, we zijn op vakantie. We reizen af naar het land dat ons beloofd werd op de Praagse billboards. Naar de Club Med-stranden, naar de vrijheid van 36 kanalen, afstandsbediening, luxewagens, glazen paleizen, boulevards, grote merken... Weg van 'het slot', weg van de ellende, de armoede, de discriminatie, de vervolgingen, weg van dat alles! We komen aan in Luik en nemen daar een vlucht naar Engeland toe. Daar krijg

je een huis en een maandelijks leefloon toegekend. We reizen met visa voor een tijdelijk verblijf, we zijn op vakantie, we dragen zonnebrillen, die de wanhoop in onze ogen verbergen. Op Heathrow worden we ontvangen door de vreemdelingendienst. We zijn op vakantie, bezoeken een zus of broer daar... Waar die woont? We hebben een telefoonnummer op een verschrompeld papiertje. We worden niet begrepen, mijn Engels is gebroken, net als mijn verhaal. Zinnen worden woorden en woorden letters. Zijn onbegrip haalt het van mijn angst. Dan daagt het mij: dit is een beschuldigdenbank en de klap van de stempel luidt het verdicht. Schuldig zonder mogelijkheid tot beroep! Handen op de rug! Ik kom zo wel mee... Bek houden! Ik wordt hardhandig meegenomen en beland in een cel zonder eten of drinken. Twintig uur later laten ze me vrij en stoppen me een bevel toe het land zo snel mogelijk te verlaten. Vertwijfeld sta ik aan de hoofdingang van de luchthaven. Maatpakken schuiven langs me heen, ik wordt aangestoten, draai me om, de paniek slaat me om het hart. Gejaagd loop ik terug naar binnen, vraag aan alle balies om mijn vrouw en kind, krijg verwijtende blikken ten antwoord. Mijn ogen spieden doorheen de transitzone. Terug naar buiten. Daar liegen de billboards ons dromen toe: Club Med-stranden, luxewagens, dure parfums... De tranen springen me in de ogen wanneer ik m'n vrouw opmerk. Ze zit op de grond net buiten de hoofdingang: onder een kleed door ziet ze mij, het kind uitgeteld in haar schoot. De koude heeft hen beiden aangevreten, haar voeten breken bijna wanneer ze zich opricht en me in de armen valt. Diezelfde dag nog nemen we met ons laatste geld een laatavondvlucht naar het vasteland.

Wij leven nog, nu drie jaar later. Onze dromen en verlangens werden gebroken op het aambeeld van de administratie. De verpakkingen van gebroken beloftes bevatten vaak nog kruimels, achter sommige gevels bevinden zich lege huizen, > p.2

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR: financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Hallo, ik ben een schrijversterscol-
lectief, maar sta reeds langer met
beide voeten middenin het strijdge-
woel. Mijn naam is De Nar en mijn
motto is “geen god, geen heerser”. Ik
laat mij, qua stijl en vorm, niet inper-
ken door de grenzen van de burgerlijke
media. Nog minder moet ik weten van
de vele grenzen die de architecten van
‘onze’ kapitalistische, patriarchale sa-
menleving uitzetten om ons binnen de
lijntjes te laten lopen. Nationalisten,
seksisten en dierenbeulen zullen in mij,
alleen een vijand kunnen vinden. Weg
ook met de grenzen van het fatsoen, als
het gaat om Pims blazoen!

Ach, noem mij maar gerust een anti-
kapitalist of een antifascist. Zelf noem
ik me liefst een anarchist. Voor grond
en vrijheid wil ik strijden, mij van het
dagelijkse juk bevrijden. Absoluut is
dan ook mijn drang om tot duidelijke
analyses te komen. De vaagheid heerst
alom, het denken staat krom. een duide-
lijke taal ten dienste van een duidelijke
strijd! Samen strijden, samen dromen,
samern klappen krijgen. Samen schrij-
ven, tot we ze samen van hun sokkel
verdrijven. Mijn schrijfsels zijn dan
ook niet meer dan een megafoon voor
de kreten van de slachtoffersters van de
postideologische ratatouille die ons da-
gelijks de strot wordt ingeduwd.

Met jouw steun ga ik op regelmatige
basis op zoek naar de betekenis van in-
dividuele en collectieve vrijheid, eco-
nomische en politieke gelijkheid, en
internationalistische solidariteit.

Dat uw bijdrage in deze zoektocht
meer dan welkom is, lijkt me vanzelf-
sprekend. Dit alles in blijheid, tot het
me teveel wordt. Neen, elke arrogante
zak geef ik een koekje van eigen deeg
en de doorwinterde stalinist en fascist
geef ik met één pennentrek de dood-
steek. Maar wees gerust, tegenover het
wapengeknetter van de heersers ‘onzer’
wereld neemt mijn geschreven geweld
vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloof-
waardigheid gunt, een eeuw van socia-
listisch verraad en stalinistische perva-
siteiten laten duidelijk diepe wonden
na. Maar ik weiger te kiezen tussen het
zelfvoldane nihilisme, de apathie en
het zogenaamde reformisme. Groen,
geel of rood, het kapitaal omhelst ze al-
lemaal! Laat u dus toch maar eens gaan
en neem me vast, lees me, verorber me;
en ge zult zien: nog nooit heeft een on-
afhankelijke gazet zoveel verzet!

*Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.*

> p.3 sommige brave zieltjes kopen zichzelf
vrij met een aalmoes en...wat we niet krijgen
nemen we. Tot twee keer toe startten we een
asielprocedure, betaalden we honderden euro’s
aan raadsmanen die het allemaal geen moer
kon schelen. Halsreikend hebben we uitgeke-
ken naar een datum die, naarmate hij naderde,
meer belovend scheen. We zouden volwaar-
dige inwoners worden van het slot waarin we
nu reeds drie lange jaren ronddwaalden, van
balie tot balie, van dienst tot dienst, van nega-
tief advies tot... Eindelijk recht op een inkomen,
eindelijk regularisatie, eindelijk terug mens, we
worden weer mensen. Het wachtwoord wordt
ons eindelijk bekend gemaakt. We prevelen
het voor ons uit: lid van de Europese Unie, in-
woner van het slot, mens. Nu weten we dat we
ons wederom hebben laten voorliegen. We zijn
geen vluchtelingen meer. Niet omdat we terug
naar huis kunnen, niet omdat men ons hier ver-
welkomd heeft; maar omdat je als onderdaan
van een Europese lidstaat eenvoudigweg geen
vluchteling meer kan zijn. De beste der moge-
lijke werelden is onbevlekt. Tegelijkertijd ont-
zegt men ons de minste kans tot overleven. Een

wettelijk arbeidscontract zullen we pas krijgen
wanneer de markt nood heeft aan nieuwe loon-
slaven. Ondertussen verschaft men ons massaal
zelfstandigenkaarten, waarmee we enkel iets
zouden kunnen aanvangen als we al over een
gespekte rekening zouden beschikken. Tege-
lijkertijd staan we met naam, toenaam en ver-
blijfsplaats geregistreerd in de staatsdossiers en
komt men ons opjagen omwille van de illegale
arbeid waartoe men ons eerst gedwongen heeft.
De grendels van Fort Europa beperken zich niet
langer tot de kantelen van haar buitengrenzen.
Dienst Vreemdelingenzaken warmt haar huur-
lingenhordes op voor een georchestreerde klop-
jacht. Strijd tegen uitbuiting van ‘illegalen’ op
de zwarte arbeidsmarkt? Strijd tegen huisjes-
melkers? Strijd tegen mensensmokkel? En WIJ
sneuvelen, DAGELIJKS!

-- Franz, De Vlucht

**OPROEP: 13 maart, betoging tegen het ge-
sloten centrum in Vottem, 13.30, Enclos de
Fusillié (Citadelpark, Luik) Solidariteit met
de vluchtelingen in hongerstaking!**

De duitenstroom droogt op...

*De strijdbaarheid van de Nar stijgt met elk nummer, maar de rekening doet
dat jammer genoeg niet. Kort en krachtig: we hebben geld nodig om verder te
gaan! Vaste maandelijkse bijdragen (hoe klein ook) zullen het revolutionaire
vuurtje brandend houden. Benefieten betekenen telkens weer een financieel
en bemoedigend duwtje in de rug. Dus, lieve kameradinnen en kameraden,
doe jullie best!*

*Bij deze willen wij ook iedereen die de Nar steunt, allen die Narbenefieten
hebben georganiseerd of op welke manier dan ook de Nar vooruit hebben ge-
holpen ongelooflijk hard bedanken. Dankzij jullie ligt deze Nar er!*

Donateurs verdienen zich na de revolutie een stand-
beeld op een plein naar keuze! (Hoogte in verhou-
ding tot de gift.)

Kievitplein: geen schijn van plein over het verzet in de Antwerpse Kievitbuurt

*In de zomer van 2004 nam de Anarchis-
tische Bond Antwerpen het initiatief
om in de Antwerpse Kievitbuurt actie te
ondernemen tegen de dreigende ‘ver-
kantoorisering’ van de buurt. Het leeg-
staande klooster werd gekraakt en om-
gedoopt tot “Anarchistisch Buurthuis ‘t
Kievitje”.*

Met het spandoek “Kievitbuurt woon-
buurt!” aan de gevel was het duidelijk
dat de kraak niet alleen tegen de afbraak van
het klooster gericht was, maar tegen alle snode
plannen die staat en deze keer vooral kapitaal
gesmeed hadden tegen de mensen die nog in
hun buurt wouden wonen ipv wortel te schieten
achter een flinkerend scherm.

Naast het klooster dat dreigde platgelegd te wor-
den om de kantoren van het vlaams gewest uit
te breiden, was er namelijk het Kievitplein, toen
beter bekend als de ‘Kievitput’. De stropdassen
van Robelco waren er bezig aan de gigantische
parking die onder de prestigieuze gebouwen
van Alcatel moest komen. Dit wansmakelijke
project omvat niet alleen het vroegere Kievit-
plein, maar ook een flink deel van
de buurt er rond, momenteel een
woonbuurt waar vooral veel geïl-
legaliseerden en legale migranten
wonen. De werken moeten ook in
de context gezien worden van het
nieuwe HST station in Antwer-
pen-centraal, waarvan de uitgang
op de Kievitbuurt zal uitgeven.
Hier moet het sjieke Antwerpen te
zien zijn, niet het ‘uitschot’ dat er
momenteel woont. Het centrum
van Antwerpen is als een bruin
monster dat tegen al zijn grenzen
aandrukt om zich te kunnen uit-
breiden.

De stadsmanagers schrikken er niet voor terug
om het leven van talloze mensen tot controleer-
baar cijfermateriaal te maken om hun prestige
te verhogen. Een stadsbibliotheek die opeens
verhuist naar ‘t Conincks pleintje (een plein aan
de grenzen van het centrum dat berucht is om
drugsdealers en dé ontmoetingsplaats bij uitstek
voor de Afrikaanse gemeenschappen), een sjiek
designcentrum aan de grenzen van Antwerpen-
Noord, het zijn er maar enkele voorbeelden
van. Deze ‘opwaarderingen’ hebben slechts één
doel: dmv van prestigieuze bouwprojecten de
huurprijzen omhoog jagen. Hetzelfde verhaal-
tje als overal in Vlaanderen: niet rijk of wit genoeg
zijn betekent de stad uit verhuisd worden.

Een klein Lappersfort? Enter De Ploeg

Het was in de duisternis van deze situatie dat de
ABA over ging tot het kraken van het klooster in
de Ploegstraat. Al snel bleken de oproepen om
tot verzet over te gaan beantwoord te worden
door mensen in de buurt. Na het eerste buurt-
feest in augustus waren enkele buurtcommités
over de streep getrokken om zich te verenigen

in het verzet voor de buurt. Het is hieruit dat
De Ploeg ontstaan is. Het leek een beetje de-
zelfde richting op te gaan als het Lappersfort:
veel aandacht van de burgerlijke media en een
dubbel verzet: langs de ene kant van anarchi-
stenes die de bezetting deden, langs de andere
kant van burgerlijke verenigingen die als een
koepel daarrond het woord voerden naar pers
& politiek. Al sinds enkele jaren was er verzet
van buurtgroepen tegen de plannen die de buurt
zouden verpesten. Dit verzet geschiedde op de
klassieke burgerlijke manier: druk op de poli-
tiek, aanwezigheid in allerlei ‘inspraak’raden,
ludieke acties op het plein zelf, etc. Dat ‘in-
spraak’ één grote leugen is die het democratisch
machtsbestel opvoert om de mensen bezig te
houden zonder ooit ergens te komen, hebben de
buurtgroepen door de jaren heen mogen onder-
vinden. De kraak van het klooster gaf echter een
nieuwe inspiratie aan allen die met de toekomst
van de buurt inzaten. Zo kreeg de ABA een part-
ner in de Kievitbuurt die ook tegen Robelco &
Co. (de bouwpromotor die op het Kievitplein de
Alcahel gebouwen aan het rechtzetten is) wou
vechten. Met een goeie website ([http://www.
antwerpencentraal.be/kievit](http://www.antwerpencentraal.be/kievit)) en de vele net-

werk-contacten van de buurtcom-
mités ging De Ploeg er tegen aan.
Het hoogtepunt was het inspannen
van een proces tegen Robelco, met
een dik dossier vol procedurefouten
en overtredingen op allerlei
bouwwetten. Donderdag 17 fe-
bruari jongstleden werd deze dag-
vaarding onontvankelijk verklaard
door de rechter die dit heet politiek
hangijzer (dat het dankzij alle me-
dia aandacht ondertussen gewor-
den was) liever kwijt dan rijk was.
Geheel onverwacht kwam dit niet:
ondanks het feit dat (organisaties
rond) De Ploeg een strijd voert
voor een betere burgerlijke > p.3

> **p2** rechtstoegang had men wel verwacht dat alle truuken bovengehaald zouden worden om deze dagvaarding te doen mislukken, er was nu eenmaal té veel kapitaal mee gemoeid: door het dag en nacht doorwerken stonden er al 4 verdiepen van de kantoren op het Kievitplein.

Over recuperatie en de grenzen van burgerlijk verzet

In tegenstelling tot de ABA is De Ploeg, ook gezien de aard van de buurtcommités, natuurlijk een burgerlijke vereniging. Dit heeft uiteraard wel wat gevolgen voor de actiemethodes die worden toegepast. Er is van iedereen veel lof voor de ‘krakers’, maar het zijn slechts enkelen die verder hebben uitgezocht wie of wat de ABA en het anarchisme in het algemeen is. Enkelingen zijn overgegaan tot directe acties zoals grafitti en het blindverven van cameras. Een ander deel van De Ploeg, vooral diegenen met een aantal politieke ambitie’s, heeft zich hiervan gedistantieerd. Vandaag zitten de ‘vertegenwoordigers’ van De Ploeg met Janssens en Van Campenhout (sociaal-democratische burgemeester en liberale vooraanstaande schepen, samen duidelijk een team van voze machtspolitiekers) aan tafel over eventuele aanpassingen van het bestaande bouwplan. Als het eerst nog organisaties als Straten-Generaal (een Antwerps burgercollectief) en Bond Beter Leefmilieu waren die De Ploeg steunden is vandaag ook Groen! een vaste aanwezige op Ploeg-acties. De politieke recuperatie kon natuurlijk niet uitblijven. Was de kraakactie van de ABA vorig jaar nog een inspiratie voor een krachtdadig verzet, dan lijkt het er nu meer en meer op dat het voor de Antwerpse politieke klasse een opstapje geweest is om nog eens van zich te laten horen. In

het verhaal van De Ploeg was geen plaats voor de criminalisatie van geïllegaliseerden, verzet tegen Stadsplan Veilig of kritiek op het witte anti-sluikstort zuiverheids-ideaal, maar des te meer voor schending van burgerlijke rechten en de ‘politieke incompetentie’ van de stadpolitici. Dat dit een beter Kievitplein zal opleveren valt sterk te betwijfelen.

Tegen kapitaal, maar wat met de staat?

Een citaat van Professor Lagrou in De Morgen van 18/02: “Het is altijd al de houding van de liberalen geweest om geen bijkomende vragen te stellen aan het bedrijfsleven en gewoon te doen wat er gevraagd wordt. Ik zeg niet dat minister Van Mechelen corrupt is, het is erger, hij is liberaal. Hij gaat ervan uit dat particuliere creativiteit uiteindelijk alles oplost en dat er dus niets moet gebeuren om de neveneffecten in goede banen te leiden. Hopelijk komt er voldoende druk via de media en via de coalitiepartners om de minister te verplichten ook oog te hebben voor de impact op de samenleving van het hele project.” Dergelijke radicaal klinkende kritiek komt in dit geval van een sociaal-democratisch geöriënteerde professor, maar zou even goed kunnen komen van partijen zoals de PVDA of het Vlaamsch Behang, zei het dan waarschijnlijk in iets populistischere termen. De ‘wil van de arbeiders’ of de ‘volkschwil’ moet toch primeren op de belangen van het kapitaal? Ook Groen! stelde in een persmededeling een aantal eisen die de staat meer macht moet geven om de kapitalistische projectontwikkelaars ‘bij te kunnen sturen’. Het laatste waar we op zitten te wachten is een verschuiving van de macht van kapitalisten naar (bureaucratische) politiciekers.

En dat is misschien de essentie van de hele zaak: buurten moeten geen inspraak krijgen, maar aan uitspraak doen! Het zijn niet de machtspolitiekers die ons een betere buurt gaan geven, het enige wat we kunnen doen is er zelf een betere buurt van maken. Het is dat signaal dat de ABA heeft trachten te verspreiden in de Kievitbuurt, en gelukkig is het ook door enkelen opgevangen. En alleen daarom al was het uiteraard de moeite waard.

Stadsmanagement en verzet hiertegen in België

Natuurlijk is het verhaal van arrogante stadsmnagers, of ze nu van kapitalistische of politieke oorsprong zijn, niet enkel een Antwerps verhaal. In Leuven is de zuiverheid zo goed als bereikt, waardoor de Open Poort (zie Nar nr. 184) al snel terug gesloten werd en in Gent zijn ze vol op bezig. Er is krachtdadig verzet geweest in de Brugse Poort (zie Narren nr. 184,191), en er zijn nog plaatsen waar verzet nodig is. Stations lijken wel een fetisj te zijn voor geile stadsmanagers: in Leuven is de vernieuwde stationsomgeving de symbolische sleutel geweest naar zuiverheid en in Antwerpen lijkt nu hetzelfde te gaan gebeuren. In Gent zijn er plannen om de buurt rond het St-Pietersstation ‘op te waarderen’, waarbij een groot deel woningen zullen moeten sneuvelen voor een prestigieus plein. Laten we hopen dat er ook in Gent verzet zal komen van anarchistenes en anderen die inzien dat het kapot maken van sociale ontmoetingsplaatsen en woonbuurten fataal is voor de samenleving in het algemeen en de minder rijken/minder witten in het bijzonder. *A las barricadas!*

-- een kievit

Gewelddadig verzet voor vrijheid

Geweld, geweldsmonopolie en gewelddadig verzet doorgelicht...

Met dit stuk willen we opnieuw de discussie over geweld aanzwengelen. Al te vaak wordt deze discussie in de anarchistische beweging genegeerd of onder de tafel gestoken, terwijl wij toch dagelijks moeten leven in een gewelddadige wereld. Zeker nu er weer een aantal kameraden zijn opgesloten (waaronder een Gentenaar) en de twijfel over hun handelen oplaait, moeten we –opnieuw– nadenken over de geweldskwestie...

dat streven naar vrijheid uit in een streven naar gelijkheid, politiek gezien in de vernietiging van de staat die plaats moet maken voor autonomie en economisch gezien in een streven naar zelfbeheer van de middelen om de noodzakelijke behoeften te bevredigen.

Anarchisme is ook een filosofie, een stroming waarin menselijkheid universeel is. Waar er nagedacht wordt over de invulling ervan. Het is een levensbeschouwing waar geen blauwdruk voor bestaat, het is een vat van mogelijkheden zonder grenzen, dat aan iedereen de ruimte geeft om zelf, als individu, te groeien en haar/zijn leven vorm te geven.

En daar wringt nu net het schoentje bij diegenen die denken dat ze het leven kunnen verhandelen en beheersen alsof het een ding, een product is. Macht heeft niets van doen met vrijheid; macht is gebaseerd op leugens, moorden, onderdrukking, hebzucht en controle van onze gevoelens en vrijheidsdrang. Macht is een systeem gecreëerd door monsters wiens vraatzucht alsmaar meer onverzadigbaar wordt. En die vraatzucht duldt geen belemmeringen, schuwt geen enkele vorm van geweld en hanteert elk middeltje om dat geweld te legitimeren.

Geweldsmonopolies van de macht

Al eeuwen lang komen de geweldsmonopolies van de macht tot uiting in een niet te ontkennen blind en bruto geweld. Van ingeslagen hoofden over ridderlijke slagvelden tot de geglobaliseerde en getechnologiseerde massamoorden vandaag. Telkens zijn het dezelfde miljarden mensen die het moeten ontgelden, de machthebbers spelen verder zeeslagje in hun paleizen. Niet alleen wapengekletter, maar ook honger, economische uitbuiting en slavernij maken door hun gewelddadige aanslag op het leven zelf slachtoffersters. Dat zijn ook vormen van geweld en jagen al diegenen die eraan onderhevig zijn angst aan. Het maakt het moeilijker om verzet te zien, verzet te plegen en om de controle over je eigen leven terug te winnen – en terug te willen...

Dit alles is niet nieuw. De complexiteit van deze systematische geweldsvormen noopt ons er echter toe om te kijken hoe de machthebbers er continu in slagen om de drang naar vrijheid aan banden te leggen. Dit benaderen vanuit onze huidige omgeving (in dit land), lijkt ons de beste methode.

Geweld manifesteert zich, zoals we al zeiden, op verschillende maatschappelijke domeinen. De staat geldt daarin als een verlengde van het kapitaal, en omgekeerd. De tijden van het zichtbare brute staatsgeweld zijn voorbij, vandaag de dag is het meeste structurele geweld van staat en kapitaal subtiel, ‘democratisch’ en psychologisch. Het mag dan ook niet verbazen dat de rauwe gevangenismuren en tierende cipiers stilaan hun plaats moeten afstaan aan ‘verzorgingsinstellingen’ en dokters in witte jassen.

Het structurele geweld krijg je al van kleinsaf te verduren: de school. Uiteraard willen we hier het nut van lezen, schrijven en rekenen niet ter discussie stellen. Maar de school vervult > **p4**

kNarriig

LONDEN - Britse leerlingen die niet onmiddelijk na het belsignaal in de rij gaan staan, kritische vragen stellen of zich verzetten tegen de schooldiscipline (zogenoemde “oproerkraaiers”), kunnen van nu af aan rekenen op een nultolerantie. Daar heeft Ruth Kelly van de Blairregering voor gezorgd. Hopelijk krijgt ze het aan de stok met haar eigen 4 kinderen.

KUALA LUMPUR - Elk jaar worden meer dan 350 aanvallen ondernomen door zeeroovers op maritieme transporten. Vooral in de zeeën tussen Indonesië en Maleisië zijn de handverdelers actief. Piraterij gaat door!

TIENEN - Ex-gevangenen hebben aan hun voormalige gevangenisdirectie en aan hun legertje collaborerende sociale werkers een dreigbrief gestuurd. “Er zullen binnenkort heel wat dodelijke slachtoffers worden gemaakt door rondvliegende projectielen als de directieleden en leden van de psycho-sociale diensten de gevangenissen zullen verlaten.” Wij wensen de dreigersters veel succes met hun directe acties tegen het verstikkende gevangenissysteem.

LEUVEN - Leuvens universiteitspotentaat Oosterlinck waarschuwt voor een verarming van West-Europa. Hij pleit, volledig volgens zijn neoliberale ‘denk’beelden, voor hogere productiviteit, langer werken en minder werklozen. Dat de bazen armoede en ongelijkheid nodig hebben om hun winstproductie gaande te houden, gaat er bij Oosterlinck uiteraard niet in.

LUL VAN DE MAAND - Etienne Vermeersch is vast en zeker de lul van de maand: volgens hem mogen asielzoekers voor onbeperkte tijd worden opgesloten, mogen ze tijdens hun deportatie volledig ingetapet worden (ze zouden zich wel eens kunnen verzetten!) en moet dwang (lees: politiegeweld) kunnen bij deportaties. Dat Dewael daar tevreden over is, zal niemand verbazen. Mogen ze beiden spontaan vuur vatten!

ROMAGEMEENSCHAPPEN - Acht landen hebben zich tot doel gesteld de uitsluiting van de Romabevolking aan te pakken. In de Nar van april vorig jaar verscheen er nog een stuk over het verzet en de opstanden van de Roma’s tegen hun onderdrukking en de staat die ervoor verantwoordelijk is. Ook hier in België krijgen Roma’s het hard te verduren: amper een schijn van kans in de asielprocedure. Racisme? Nee hoor, democratische procedures.

FORT-BRITTANNIË - Brits minister Clarke wil een puntensysteem invoeren voor immigranten. Als je niet over de talenten beschikt die de bazen van de Engelse economie nodig hebben om de productie op gang te houden, kom je d’r niet in. Vanaf 2008 gaat de criminalisering van vluchtelingen nog een stapje verder: vingerafdrukken zullen verplicht worden voor iedereen die een visum krijgt.

NAR IN DE STRIJD - In Antwerpen maakte een illegaal gemaakte bewoonster wel heel goed gebruik van het januarinummer van de Nar dat werd gebust in de ‘hotspotstraten’. Toen de politie voor de deur stond, weigerde ze hen binnen te laten. > **p.4**

KNarrig

>p.3 Ze zwaaide met het voorpagina-artikel van de Nar over de geplande huis-aan-huiscontroles. De verbouwereerde flikken dropen snel af...

KIEVITWERF - De Kwaaië Kievit, een campagne van directe actie (zie Nar 193 februari 2005), heeft zaterdag 19 februari de Robelcowerf aangevallen. Vier waterpompen werden bij vrieskou dichtgedraaid, sloten van Robelcogebouwen en een graafmachine rond het Kievitplein werden dichtgelijmd, en de promotiedoek werd verscheurd.

GENT - Terwijl iedereen in de Brusselse straten wat steentjes liep te gooien naar de overvloedige robocops, werden in Gent alle sloten dichtgelijmd van de Citibank, één van de grootste banken van de Verenigde Staten. “Elke daad reikt verder dan haar onmiddellijke gevolgen!”

PLOEGSTRAAT - De eigenaars van het Dominicanerklooster (gekraakt en omgedoopt tot Anarchistisch Buurthuis ‘t Kievitje) zijn teruggekomen van hun eerdere beslissing om het klooster als prooi te laten voor kantoorontwikkelaars. Ze eisen nu van de toekomstige koper een sociale invulling zonder afbraak van de bestaande gebouwen en tuin. Zonder het vel van de beer te verkopen voor hij geschoten is, toch een teken van overwinning op de sociale kantooringenieurs van het Antwerpse stadsbestuur.

LEUVEN - Vier krakersters moesten op 23 februari voor de Leuvense correctionele rechtbank verschijnen. Zij worden aangeklaagd voor het “geheel of ten dele te hebben vernield van landelijke of stedelijke afsluitingen uit welke materialen ook gemaakt (met name: de voordeur), met de omstandigheid dat de feiten gepleegd werden met het oogmerk om een bezitsaanmatiging op een erf te plegen.” Het proces is uitgesteld tot 11 mei. Meer nieuws volgt.

HASSELT - De sfeer rond kraken in Hasselt is helemaal omgeslagen. Terwijl Burgemeester (en Stevaert-marionet) Reynnders een jaartje geleden over kraken nog uitriep “Hoera, nu hoort Hasselt bij de grote steden!”, verklaarde een Groen(!)schepen nu vlotjes “Hasselt is te klein voor kraakpanden, jullie moeten maar naar Brussel, Gent of Antwerpen gaan.”. Reynnders ging nog verder: “We zullen ervoor zorgen dat jullie hier nooit meer kunnen kraken.” Alles veranderde na een poging om een klooster in de sjiekste straat van Hasselt te kraken. Het stadsbestuur zette onmiddellijk druk op de eigenaar om een ontruiming toe te staan, wat dan ook gebeurde. Een agent bezeerde zichzelf aan de hand toen hij probeerde binnen te breken, meteen goed voor twee vliegen in één klap: de krakers hebben een agent verwond en vernielingen aangebracht. Iemand werd opgepakt met een leeg sigarenkistje op zak, wat blijkbaar telt als diefstal. Bij de gewelddadige ontruiming werden twee krakers gewond, iemand werd opgepakt met wat speed op zak en nu wordt er geroepen dat de volxkeukens en voedselbedeling van het kraakpand De 7 dwergen bij het station dekmantels zijn voor drugshandel... Er wordt nu ook daar een ontruiming gevreesd. Afwachten of er vervolgingen van komen want de sfeer lijkt al wat te milderen.

>p.4 ook een andere functie: jongeren worden klaargestoomd om een leven als product in de neoliberale flexible mallemolen te leren aanvaarden. Er wacht hun een leven als flexibele robot om de winsthonger van de machthebbers te stillen. Leg dat maar eens uit aan een kind!

Eens je op de –vandaag de dag alomvattende, flexibele – werkvloer beland, gaat de psychologische terreur verder. En niet op z’n minst omdat de verworvenheden van de sociale strijd van weleer dreigen teruggeschroefd te worden – met het welwillende verraad en de collaboratie van de vakbonden. De huidige vakbondsleiders schurken heel graag aan tegen de macht en bekleden zelfs parlementaire functies. Dat daar geen veranderingen meer zullen van komen, wisten wij al langer. De vakbondstoppen hebben het nooit echt begrepen: wie compromissen maakt met de psychologische terreur dreigt vroeg of laat gecorrumpeerd te worden.

De psychologische bedrijfsterreur komt in deze geatomiseerde ‘samen’leving tot uiting in termen van herstructureringen, massale afdankingen, toenemende vraag naar flexibiliteit, veralgemeende onzekerheid, ‘vrijwillig opstappen’ als het bedrijf over de kop dreigt te gaan,... De economie moet draaiende worden gehouden, en daarvoor zijn nieuwe structuren nodig. Interimarbeid is er daar één van. Interimmersters zijn als gebruikvoorwerpen ondergeschikt aan de noden van de bazen en worden geterroriseerd door de continue onzekerheid van het tijdelijke contract. Ook de andere tewerkstellingsdiensten zoals de VDAB en RVA dringen mensen onzekerheid op: “elke job aanvaarden of je uitkering wordt ingetrokken” begint stilaan de nieuwe richtsnoer te worden van die kinderen van de welvaartsstaat.

The magic trick: controle

De mensen die onderworpen zijn aan de RVA kennen het maar al te goed: het magische woord ‘controle’. Controles –op alle maatschappelijke domeinen– zijn mechanismen waar niemand ooit om gevraagd heeft, maar waar we hebben moeten aan wennen. Denk maar aan de ‘democratische’ controle van de werkloosheidsuitkeringen en de speurneuzen van de sociale zekerheid die het leven van uitkeringstrekkersters tot in de sokkenlade willen nakijken en controleren. Welke zekerheid biedt deze maatschappij? Alleszins geen sociale. De staat zelf is het onzekere instituut (wie heeft ooit een vraag in de bus gekregen of zij/hij akkoord is met dit systeem?), en daarom moet het zich met alle mogelijke middelen beschermen en legitimeren.

Controle door camera’s die nu een vast bestanddeel zijn van het straatbeeld. Camera’s die ‘anders uitzienden’ registreren en via de securitywalrus een verantwoording voor dat ‘anders uitzien’ eisen. Controle door de technologische vooruitgang die willens nillens onze levens inpalmt. TV’s maken ons apathisch en dreigen taal en gesprekken weg te vagen. En dat zelfs niet meer alleen thuis, maar ook in de winkel-etages, op het marktplein,... Computers willen ons doen geloven dat de hele wereld, met al haar informatie, binnen muisbereik is. Mobiele telefoons waarvan ons wordt ingeprent dat ze sociale contacten sneller en directer maakt – wat doet denken aan God die ons dichterbij elkaar brengt. De technologische controle heeft de religieuze dogma’s vervangen...

Controle door staatsinstellingen, door de welzijnssector die leeft bij gratie van de overheid. Armen moeten voedselhulp verwerken en zwijgen. Of democratisch participeren zonder ooit maar een vinger in de pap te brokken te krijgen.

Controle over het individu zelf dat gedwongen wordt zich ten allen tijde te identificeren met een staatsbewijs van haar/zijn bestaan. Een staatsbewijs dat nu digitaal zal worden, met de hele mikmak van chips – de databases van het systeem worden aangelegd. Bankkaarten en

getrouwheidskaarten verklikken voortdurend ons handelen, ons consumptiegedrag en ons levenspatroon. Het is nog even wachten op de DNA-staal die bij ieders geboorte zal genomen worden, just in case...

Controle (last but not least) van de minder fortuinlijke medemens die een waardiger leven probeert te zoeken in deze contreien. Het schrijnende geweld waar deze mensen dagelijks aan onderhevig zijn, toont ons de brute macht van de staat. De terreur van de papieren, en laten we dat nooit vergeten, een uitvinding van de staat om de controle over de bevolking te garanderen. Het mag dan ook niet verbazen dat de staat nu moderne deportatiekampen heeft opgericht en de politie heeft uitgerust met kussens waarop de slachtoffers hun hoofd ‘vrijwillig’ mogen ten ruste leggen. Dankzij onze tolerante democratie mogen zij nu ook rekenen op een humaan uitwijzingsbeleid waarbij staatsgeweld niet openlijk mag gebruikt worden. Uitgewezenen mogen echter wel ingepakt worden met tape, helmen en mogen ‘aangespoord’ worden met knuppels en handboeien. Ze krijgen zelfs een speciaal gecharterd vliegtuig. Kwestie van hun begeleiders meer beenruimte te geven. Zij die tolerantiegewijs mogen blijven, kunnen rekenen op een behandeling als ‘laatsterangsburger’ waardoor hun strijd om te overleven blijft voortduren. De laatste nieuwe pesterij van de begoede blanke superieuren zegt het allemaal: men moet Nederlands (Vlaamsch) kennen om in aanmerking te komen voor een (a-)sociale woning. Diegenen die dan geïlegaliseerd worden en het terecht vertikken om terug te gaan naar hun ‘land van herkomst’ zullen moeten onderduiken. In deze opgedrongen illegaliteit wacht hun het trieste lot om het slachtoffer te worden van tirannieke uitbuiters en huisjesmelkers.

Het laatste wapenfeit dat dichtbij de ultieme controle komt, is het Antwerpse Stadsplan Veilig. We ontwaren in dit actieprogramma de (blijkbaar niet zo oude) Gestapo-demon: de meest uitgesloten lagen van de bevolking worden gevisieerd en zullen onderworpen worden aan systematische en gerichte huis-aan-huiscontroles. Alloctonen, vluchtelingen en armen zijn de targets. Zij worden afgeschilderd als de oorzaak van ‘overlast’ terwijl net zij de totale sociale en economische uitsluiting moeten ondergaan.

Al het bovenstaande is allicht maar een kleine greep uit het psychologische geweld dat de machtsapparaten op ons uitoefenen. Er zijn uiteraard nog meer tastbare bewijzen van het geweldsmonopolie van de staat: leger, politie, gevangnissen, psychiatrische instellingen, deportatiecentra,... Allemaal instituten die het voortbestaan van de staat moeten garanderen – en in onze ogen dus vernietigd moeten worden. We kunnen toch moeilijk anders? Wat moeten we met het racistische en geüniformeerde politiegeweld? Wat moeten we met de volgepropte gevangnissen waar mensen gedrogeerd en zelfmoord worden, waar mensen verworden tot willoze wezens die nochtans overlopen van opstandige gevoelens tegenover het systeem dat hen dit aandoet? Wat hebben die gevangenen dan wel moeten doen om daar te geraken? Een te lage scholingsgraad hebben, werkloos zijn, ondanks uitzichtloosheid proberen te overleven? Wat moeten we aanvangen met de psychiatrische instellingen waar zogenaamde ‘abnormalen’ hun leven beheerst weten door academici in witte jassen?

Verzet voor vrijheid

Maar dan! Maar dan zijn er gelukkig de vele vormen van opstand die ageren tegen deze onderdrukking. Het noodzakelijke verzet dat erop gericht is de onderdrukkingsmechanismen o haar vuile, smerige grondvesten te doen daveren. En hier verschillen anarchisten wezenlijk van reformistische alternativo’s: bij ons steekt het niet te nauw hoe de onderdrukten, uitgesloten en woedenden hun razernij tot uiting laten komen. Het is een logische reactie van mensen die zich niet meer willen laten knechten, zich

niet meer willen laten ketenen. De mensen die hun eigen leven willen vormgeven, die hun leven zelf willen invullen. En dan bedoelen we niet de organisaties die dezelfde nietsontziende machtsmiddelen aanwenden en zelf een militaristische logica hanteren om hun dogma’s aan de macht op te dringen. We bedoelen dus niet de CCC, de Rode Brigades e.a. gewapende linkse groeperingen die volledig opgesloten zaten in een marxistisch voorhoededenken. Een voorhoede die niet meer dan een schaamlap was voor de komst van een nieuwe autoriteit, van nieuwe macht – en dus nog steeds onderdrukking, geweld en uitsluiting. Nee, over hen hebben we het niet.

Nee, wij steunen opstandige buurtbewonersters die graffiti spuiten tegen het stadsmanagement dat hun sociaal weefsel dreigt kapot te maken. Wij steunen de krakersters die hun wijk proberen te vrijwaren van destructie en daarvoor barricades opwerpen. Wij steunen diegenen die een leven achter stalen tralies niet zien zitten, en daarvoor in hongerstaking gaan. Of beter nog, daarvoor een hele gevangenisvleugel in de fik steken. Een strijd tegen de uitzichtloosheid en het ‘bijna-dood’ zijn. Wij steunen de vluchtelingen die trachten te ontsnappen uit de detentiecentra, wij steunen de vluchteling(e) die zich radicaal en vastberaden (met welke middelen dan ook) verzet tegen een nakende deportatie. Wij steunen zij die na 15 jaar gevangenisisolatie ontsnappen en zich al schietend een weg willen banen naar de geliefde vrijheid. Wij steunen de werknemersters die de directie gijzelen om gehoord te worden. Wij steunen de arbeidersters die op straat komen en de ordemacht bekogelen met stenen. Wij steunen de dierenbevrijdersters die de gevangenskooien van pelsdieren openbreken. Wij steunen zij die de McDonalds restaurants naar hun terechte verdommenis fikken. Wij steunen de gebivakeerde opstandelingen die het burgerlijke betogingspacifisme doorbreken en de confrontatie zoeken.

Wij moeten zelf kiezen welke middelen we nodig hebben, niet alleen ter zelfverdeding, maar ook voor de destructieve aanval op dit systeem. Daden van verzet om het structurele staatsgeweld te vernietigen... Wij willen niet langer rond de pot draaien vanuit onze gemakkelijke burgerzetel. Wij steunen de pacifisten die niet reageren op staatsgeweld niet – hun passiviteit maakt hen in zekere zin medeplichting aan het voortbestaan van dit geweld.

De autoriteiten willen onze anarchistische vrijheidsideeën niet verspreid zien, ze willen hun arrogantie en privileges beschermen. Daarom bestempelen ze ons steevast als ‘terroristen’ en ‘hooligans’. Voor die beeldvorming doen ze beroep op de gevestigde media – het spreekorgaan waarmee onze strijd wordt gecriminaliseerd. Maar wij weten beter. Het zijn de regeringen die de criminelen zijn met hun opgedrongen wetten. Het zijn de gerechtshoven die de hoofdkwartieren zijn van waaruit duizenden levens fysiek en psychisch worden kapotgemaakt. Al die miselijk makende instellingen worden beschermd door -ondertussen veelkleurige, van witte over groene tot blauwe– geüniformeerden.

Elke dag weer worden we met hun geweld geconfronteerd. Onze enige keuze is de revolve. Wie wil er soms het leven dat we hier hebben ondergaan als een verwerpelijke onmenselijke levende leugen die alleen maar buigzaam gehoorzaamt? Wij niet ! Laat de creativiteit van verzet de vrije loop. Laat ons allen onze verantwoordelijkheid opnemen en toeslaan waar het hun pijn doet. Weg met de staten! Weg met de slavernij en de kapitalistische economieën! Voor een wereld van gelijkheid, solidariteit en wilde vrijheid! Voor de anarchie!

-- Damn.

(i) De heersers van Rusland (1881), Frankrijk (1894), Italië (1900) en de USA (1901) werden door anarchisten uitgeschakeld. In deze periode werden er talloze bommen gesmeten, banken en rijken overvallen,... Het was het ‘anarchisme van de daad’: de daad is de beste propaganda.

Het anarchisme van 1945 tot 1966

Een opruiende geschiedenis door Albert Meltzer

Doorgaans maken historische overzichten van het anarchisme een nogal vreemde sprong in de tijd. Men belicht uitgebreid het laat-negentiende eeuwse anarchisme en haar veelal academische woordvoerders (mannelijk) en sluit in het beste geval af met een verwijzing naar de Spaanse Burgeroorlog, die de ‘laatste stuiptrekking’ was van het anarchisme als beweging. De hedendaagse lezeres blijft vertwijfeld achter en bergt samen met het historische overzicht ook haar strijdbaarheid op in de boekenkast. Volgende ingezonden vertaling lijdt niet aan dat euvel. De tekst werd geschreven voor het einde van de Koude Oorlog en moet dan ook in die context geplaatst worden.

Dit tweede deel behandelt het anarchisme tot 1966. De oorspronkelijke tekst werd geschreven door Albert Meltzer, één van de medeoprichters van het Anarchist Black Cross. *De Internationale Revolutionaire Solidariteitsbeweging: een-meigroep, Albert Meltzer, oorspronkelijke uitgave: Cienfuegos, 1976.*

1945 - 1960

Met de opkomst van nieuw links en de ineensstorting van het stalinisme en haar quasi-monopolie over de arbeidersklasse, ontstond er een delta van marxistische groepen. Sommige van die groepen slaagden erin de fouten van de Communistische Partij en de onderwerping aan politiek leiderschap, hoewel ontdaan van het stalinistische tintje, over te dragen op een nieuwe generatie. Maar meer nog vervingen ze de strijd om socialisme door de cultus van nationalisme en slaagden er zo in de hoofdzak, de klassenstrijd, te omzeilen. Deze nationalistische cultus, afkomstig uit de marxistische fraseologie, heeft nieuw links sindsdien nooit meer losgelaten.

Maar ondanks de verduisterende nadruk die de strijd voor nationale bevrijding over de hele kwestie geworpen heeft vanaf de vijftiger jaren, vond het echte conflict niet langer plaats tussen staatscommunisme en fascisme of tussen democratie en fascisme, zelfs niet tussen democratie en communisme, zoals de propagandisten nu beweren. Het ware conflict speelde zich af tussen diegenen die tezamen de touwtjes in handen hadden en het volk zelf. Om die reden is het anarchisme weer op de voorgrond getreden, hoewel nu communistische en nationalistische, tot zelfs fascistische actie, door de media gezien werd in het licht van de fundamenteel anarchistische strijd tegen het wereldimperialisme en de gecentraliseerde overheid. Ironisch genoeg, want in de jaren dertig was het de anarchistische actie die gekaderd werd binnen de confrontatie tussen communisme en fascisme. Deze bloei van anarchistisch activisme strekte zich ver uit boven de invloed van de kleine activistengroepen, die zich aan de ene kant moesten losweken uit de greep van de pacifistische weigering tot verzet en, aan de andere kant, van de weigering tot verzet van de ‘prominente’ Spaanse libertairen in ballingschap, die de strijd probeerden af te leiden door een beroep te doen op de Verenigde Naties en door oude slogans uit zowel de burgeroorlog als de Koude oorlog in te roepen, ten einde een ‘diplomatieke oplossing’ te vinden, die hen in staat zou stellen hun ministeriële portfolio’s weer op te nemen. Voor deze en andere lui eindigde de ‘rechtvaardigheid’ van de gewapende strijd tegen Franco van zodra ze niet meer legaal was en vanaf 1945 streed het verzet zonder hun steun en vaak tegen hun wensen in.

Maar, net zoals de Spaanse activisten een nieuwe generatie activisten in Spanje ontdekte, stelden ook de kleine, Europese anarchistische groepen vast dat ze niet langer een geïsoleerde en vergrijzende groep militanten waren. Integendeel,

terwijl de beweging tegen kernwapens tijdelijk honderden schijnbare anarchistenv aantrok (ze waren eigenlijk liberalen, die het liberalisme betekenisloos vonden, maar het anarchisme slechts zagen als een persoonlijke en dus liberale revolutie), kwamen sommigen onder hen ook tot een revolutionaire positie.

Deze positie werd zelfs dominant in de beweging, die er al gauw effectiever en jonger door werd. Terwijl de revolutionaire anarchistische groepen effectiever werden en zich op internationaal niveau integreerden, werden de marxistische groepen echter effectief door desintegratie. De Trotskistische beweging viel uiteen in een dozijn duidelijk afgebakende sekten; het label ‘maoïsme’ herbergde een groot aantal tegenstrijdige doctrines: van het ware maoïstisch stalinistische antirevisionisme (1) tot ultrarevolutionaire posities. Het blanquisme (2) floreerde, ondanks het gebrek aan herkenning, meer dan ooit tevoren; het spartacisme (3) en de idee van radencommunisme lagen eveneens goed in de markt. De uitdaging om de Moskovische hegemonie te breken, hield een uitwaaiing van groepen en theorieën in die alle tot het pakket van nieuw links behoorden.

Enkele van de nieuwe militanten, die niet in aanraking kwamen met effectieve anarchistische groepen en ze beschouwden als een uitzondering terwijl ze de regel waren, walgden van de strijdbaarheid-op-rust van de bureaucratische relieken én van de weigering tot verzet van de ‘nieuwe’ beweging en gingen hun eigen weg. Ze vormden nieuwe anarchistische groepen, die niet in contact stonden met andere anarchistische groepen en daarom soms slogans en denkwijzen overnamen van nieuw links bij gebrek aan uitwerking van een eigen filosofie. In het andere geval schraptten ze de naam volledig en verkozen ze het meer neutrale ‘libertair’ of ‘links-libertair’ en in sommige landen zelfs ‘maoïstisch’ (hoewel de maoïsten hen expliciet de deur wezen) of ‘anarcho-marxistisch’. Veel van deze groepen bewogen zich naar een sterk libertaire positie, vooral in Duitsland, waar de traditie van radencommunisme nog erg levendig was. Hoewel deze groepen door de pers anarchistisch genoemd werden, bevatten ze anarchistenv die (in aanvang) marxistische labels bezigden en nieuw linkse marxisten. Hier ligt de oorsprong van groepen als de ‘Rote Armee Fraktion’ (later de Baader-Meinhofgroep genoemd) die de Duitse bourgeoisie de stuipen op het lijf joegen, de diepe klassenstructuur van de Duitse samenleving blootlegden en de illusie van een naoorlogs Duits kapitalistisch droomland doorprikten.

In Spanje ontstaken de stadsguerrillagroepen (Sabate en Facieras waren al welbekend) een nieuwe golf van verzet toen in Barcelona een reizigersboycot van de trammaatschappij tot de algemene staking leidde en een brede verzetsbeweging het licht deed zien (1951). Naast de werving van kapitaal om sabotageoperaties en aanslagen op voormannen van het Franco-regime te financieren, hadden de libertaire actiegroepen als doel de geest van verzet levendig te houden en daarin waren ze gedurende een tijd succesvol. Maar, ondanks de intensiteit en de heldhaftigheid van hun strijd, slaagde de Brigada Político-Social er toch in de Spaanse libertaire beweging uit te roeien. Daarbij werkte ze samen met inlichtingendiensten van over de Pyreneeën en het feit dat de libertaire beweging tijdens de oorlog nauw had samengewerkt met de geallieerde inlichtingendiensten, maakte haar extra kwetsbaar voor verraad in het belang van een ‘stabiele’ overheid. Nog tragischer misschien was de apathie en het gebrek aan solidariteit van de tegenstanders van het Franco-regime in het algemeen. Voor een tijd viel het conflict stil en beperkte de activiteit zich tot meer sporadische en individuele aanvallen in industrieel Catalo-

nië. Tijdens de repressie werden militanten van de CNT en activisten van de Iberische Anarchistische Federatie (FAI) op straat en in hun huizen vermoord door de Spaanse politie. Honderden anderen kregen lange gevangenisstraffen en een aantal zit tot op vandaag gevangen. De libertaire beweging moest haar strategieën herdenken in het licht van deze nieuwe golf van repressie in Spanje. Ze werd niet enkel geconfronteerd met de bijna totale uitroeiing van binnenlandse groepen, de Franco-regering poetste haar internationale diplomatieke blazoen ook in ijltempo op.

Van 1951 tot 1960 keerde de Spaanse anarchistische beweging zich terug op zichzelf en dommelde ze in. In ballingschap gebruikte ze haar energie op een fysiek minder gevaarlijke, maar veel destructievere manier – in de congreshallen en vergaderplaatsen van de vele ballingschapcomités werden polemieken en wederzijdse beschuldigingen van incompetentie afgevuurd. Tijdens deze periode trok de beweging voor nucleaire ontwapening grote aantallen naar het nieuw linkse kamp en naar het anarchisme. De nieuwe activisten hadden reeds hun bereidheid tot deelname aan de strijd betoond. De bal lag in het anarchistische kamp, maar de revolutionaire anarchistische beweging was te veel uiteengeslagen en geïsoleerd om er een trap tegen te geven. Bovendien zag ze ook niet altijd in welke mogelijkheden er voor het grijpen lagen.

1960 – 1966

5 Januari, 1960 – Francisco Sabate (el Quico, soms foutief Sabater genoemd), één van de meest vastberaden en bekende libertaire activisten wordt vermoord in het dorpje San Celoni (nabij Barcelona). Daags voorheen was hij, nadat vier van zijn kameraden in een val gelokt waren en vermoord werden in een boerderij in de Pyreneeën, in een vuurgevecht beland met meer dan 100 Guardia Civil. Sabate slaagde er, ondanks zijn verwondingen, in te ontsnappen en per gekaapte trein naar San Celoni te trekken, maar hij werd herkend en vermoord door het kruisgeschut van een politiepatrouille. De dood van deze man, die voor velen het hele Spaanse verzet vertegenwoordigde, droeg bij tot de vorming van nieuwe verzetsgroepen. Zijn dood herenigde ook de uiteengeslagen vormen van revolutionair anarchistisch activisme en deed het besef groeien dat er een beslissende breuk moest komen met de pacifistische vleugel, ten voordele van een internationale toenaadering met andere revolutionaire activisten. De Spaanse verzetslieden realiseerden zich dat ze niet langer konden vertrouwen op de ballingen in Toulouse, wiens enige doel was hen weg te drijven van hun werkelijke bondgenoten, de internationale anarchistische beweging. Op die manier markeerde de dood van Sabate het einde van een tijd van introspectie en apathie en het begin van een nieuwe, internationaal gecoördineerde revolutionaire strijd tegen het imperialisme in al haar verschijningsvormen.

De weerzin van het revolutionaire anarchisme om zich los te maken van totaal verkorste groeperingen en diegenen die wel nog het label, maar niet langer de belangen van het anarchisme in zich droegen, kan de buitenstaander vreemd toeschijnen. Deze weerzin gaat echter terug op een lange traditie binnen de anarchistische beweging. Eender wie zichzelf anarchist noemt, wordt aanvaard als anarchist (iets dat van oudsher ondenkbaar was voor socialistenv of marxisten) en bij gebrek aan een partijorganisatie bepaalt enkel deze aanvaarding de anarchistische beweging. Deze traditie heeft echter ook steeds gevaren met zich meegebracht: het betekende dat iemand die bekend stond als anarchist, spreekbuis kon zijn voor iets waarmee hij geen banden meer had. Peter Kropotkins houding ten aanzien van de Eerste Wereldoorlog is

daar een desastreus voorbeeld van. Hoewel hij in die tijd tot geen enkele anarchistische organisatie behoorde, bracht hij de beweging toch enorme schade toe.

De dood van Sabate, die de Spaanse pers aankondigde als het einde van het Spaanse anarchisme en die de gebruikelijke, hypocriete verwerpingen van de Toulousefractie teweegbracht, betekende echter de definitieve breuk van de binnenlandse beweging met Toulouse. Hoewel ze nog steeds de naam CNT gebruikten, verwezen ze daarmee naar het soort beweging die ze wilden opbouwen en niet naar de Organisatie in Ballingschap (MLE). Ook wilden ze de arbeiders als dusdanig niet verwarren of de breuk té centraal stellen. Binnen een maand na Sabate’s dood kondigde het Revolutionaire Directoraat voor de Iberische Bevrijding (DRIL) haar bestaan af en won ze de onmiddellijke steun van de binnenlandse anarchistische beweging en andere groepen. Ze voerde een aantal gedurfde aanvallen uit tegen de Spaanse en Portugese dictatuur, zoals de kaping door een commando van Spaanse, Portugese en Zuid-Amerikaanse strijders van de lijnboot Santa Maria op 21 januari, 1961.

De mogelijkheden van een tweevoudige strijd kwamen wederom aan het licht – de voorhoede van arbeidersraden, nu opgericht door de binnenlandse beweging – (FOI – Federacion Obrera Iberica, Iberische Arbeidersfederatie – de interne naam van de groepen ‘pro-CNT’) en deze achterhoede van gewapende strijders die dergelijke actie hanteerden waar ze het best konden toeslaan. Geconfronteerd met dit ‘probleem’ probeerde de CNT in ballingschap zich te herenigen in 1961, ten nadele van pogingen om het revolutionaire verzet te verzoenen door middel van een ‘diplomatieke oplossing’ voor een probleem dat het internationale kapitalisme en de werelddiplomatie reeds in hun eigen voordeel opgelost hadden. Maar daarvoor was het al te laat en de organisatie was gedoemd tot steriliteit onder het tegenoffensief van de oude bureaucratische garde.

Elders ter wereld waren er de min of meer geïsoleerde, ‘sektarische’ groepen van revolutionaire anarchistenv; de aankomende uitbreiding via de beweging voor nucleaire ontwapening en de ‘anarcho-marxistische’ bewegingen, die zich vrij onafhankelijk ontwikkelden van marxisme, maar veel marxistische attitudes met zich meedroegen, niet in het minst die van het derdewereldnationalisme. De samenvloeiing van de eerste van deze secties met de Spaanse activisten zou de wereld al snel verbazen. Het leek er immers op dat de internationale anarchistische activiteit als een fenix uit de as herrees na een jarenlange slaap. > p6

Slechts met de, op het nippertje mislukte, aanslag op Franco's leven in San Sebastian (Augustus 1962) werd de internationale samenwerking algemeen opgemerkt, ten dele omdat deze aanslag de deuren naar Baskenland opende voor de libertaire beweging. Gedurende lange tijd was het Baskische nationalisme reactionair, nationalistisch en klerikaal geweest. Op dat ogenblik was de Baskische beweging even failliet als de meeste inactieve bewegingen van de Republiek in ballingschap. De ETA was de nieuwe, dynamische Baskische beweging en hoewel ze tot op zekere hoogte nationalistisch was, bevatte ze ook veel leden die dit niet waren. Ze bracht nationalisten, marxisten, katholieken en libertairen samen in een gemeenschappelijke strijd tegen Franco. Ten gevolge van de terreur tegen de Basken was Franco erin geslaagd bijna heel Baskenland tegen zich in het harnas te jagen, ongeacht nationalistische aspiraties. Deze terreur kondigde ook een nieuwe repressiegolf aan, die vooral de Asturische mijnwerkers en de libertaire activisten trof. Onder de dreiging van het opgezweepte revolutionaire bewustzijn en de toegenomen revolutionaire activiteit greep de franquistische regering terug naar de terreur, die ze in de nasleep van de Burgeroorlog gevoelig geperfectioneerd had.

Nu kon de voor het eerst gecoördineerde, internationale actie echter een gepast antwoord bieden aan de repressie in Spanje. De oorlogsraad stuurde dertig libertairen met zware straffen de gevangenis in en voor één van hen eiste de staat als aanklager de doodstraf. De steun voor Jorge Cunill Vals, de jonge anarchist die ter dood veroordeeld werd, nam globale proporties aan en in Milaan ontvoerden Italiaanse anarchistinnen de Spaanse Vice-Consul (op 29 September, 1962). Kardinaal Montini (die later paus werd) kwam tussenbeide uit naam van de veroordeelde Catalaanse anarchist en de botte afwijzing die hij ten antwoord kreeg, is tot op de dag van vandaag de reden van de spanningen tussen het Vaticaan en de Prado (4) (eveneens de reden waarom de Kerk ruggensteun verleent aan meer dan één partij in de strijd om de opvolging). In deze kwestie moest Franco zich echter terugtrekken en de straf afzwakken. Het daarop volgende jaar werden Julian Grimau en de anarchistinnen Delgado en Granados ter dood veroordeeld, maar de protesten tegen de executies waren zo wijdverspreid dat Franco's wensdroom van toelating tot de internationale markt erdoor gefnuikt werd. De regeringen van het Westen konden onmogelijk ingaan tegen de wijdverspreide gevoelens onder de bevolking door Franco toe te laten (de regeringen van Oost-Europa waren niet gebonden aan dergelijke beperkingen en konden handel drijven met eender wie, ongeacht de publieke opinie, die er onbestaande was). Desondanks werkte de West-Europese politie nauw samen met Franco, hoewel die samenwerking

vaak illegaal was en pas tien jaar later publiek erkend werd. In Frankrijk werd deze politieactiviteit gerechtvaardigd door het feit dat wanneer Franco de OAS (5), die vanuit Madrid operaties opzette tegen De Gaulle, de kop indrukte, de Franse veiligheidsdiensten wel verplicht waren de Spaanse anarchistinnen en hun strijd tegen Franco de kop in te drukken (hoewel het politiek vaak ondoelmatig was voor politiediensten, die hadden samengewerkt met de Nazi's om openlijk libertairen te vervolgen, die het voortouw genomen hadden in het verzet). In Engeland bestond er geen excuus voor de samenwerking, en in de kwestie Gibraltar handelde de Speciale Afdeling zelfs tegen de belangen van het Britse Rijk door Franco bij te staan. Franco voerde de zaak Gibraltar bovendien uitsluitend aan om de publieke opinie af te leiden van het verzet tegen zijn regime. Niettemin kon Scotland Yard de buitenlandse macht voorzien van geheime informatie op basis van de intuïtie en de regeringsopinie dat de bestrijding van de revolutie een politieel belang was dat de enge nationalistische belangen oversteeg. Dat alles maakte gecoördineerde politieacties mogelijk tegen Franse, Italiaanse en Britse anarchistinnen, die samenwerkten met de revolutionaire jeugdbeweging in Spanje. Deze acties demonstreerden tegelijkertijd het internationale karakter van het anarchisme en de werking van de politie.

De uitwisseling onder inlichtingendiensten leidde tot de arrestatie van de Schotse anarchist Stuart Christie, toen deze in Spanje deelnam aan een poging tot moord op de dictator. De wereldopinie was daarmee gericht op de Spaanse gevangenis en hij leidde in het bijzonder de materiële steun, die hij begon te ontvangen, af naar de libertaire gevangenen in het algemeen. Gedurende lange tijd had de Communistische Partij, onder een variëteit aan anti-fascistisch en democratisch klinkende namen, alle hulp ingezameld voor Spaanse gevangenen, maar enkel de noden gelenigd van haar eigen gevangenen, waardoor de anderen vergeten werden en de verzetsbeweging zelf gebroken werd. De anarchistinnen kregen de zwaarste veroordelingen en de meest bittere vervolging over zich, terwijl de communisten, die zich enkel bezighielden met propaganda, waarin de glorie van Rusland bezongen werd en gepleit werd voor een alliantie met de sociaal-democraten tegen Amerikaanse basissen in Spanje, alle gevangenis hulp ontvingen. Ten gevolge van Christie's aanhouding was deze situatie nu voorgoed omgekeerd. Zijn aanhouding en die van andere 'buitenlanders' droeg ook bij tot de internationale alliantie die de muur doorbrak, die opgetrokken was door de verkorste en pacifistische vleugel van de beweging.

In 1965 brak de Libertaire Jeugdbeweging volledig en definitief met de belangrijkste anarchistische en confederalistische organisaties in ballingschap. De reden hiervoor was de weigering door het Nationaal Comité van de CNT om de beslissing tot hernieuwing van de clandestiene gewapende strijd tegen het Franco-regime, uit te voeren. Deze onwil om tot daden over te gaan, kan te wijten zijn aan vermoeidheid, angst of misschien de weerzin het comfortabele bestaan in ballingschap op te geven. Hoe dan ook, eens de breuk doorgevoerd, kon de revolutionair-anarchistische activistenbeweging losbreken uit de boeien waarin ze zo lang gekluisterd zat – haar associatie met de beweging in ballingschap.

Volgende Nar: Grupo 1 de Mayo

- 1) staatscommunisme dat het stalinisme vergoeilijkt
- 2&3) niet-dogmatische vorm van autoritair communisme
- 4) de naam die gegeven werd aan het Francoregime
- 5) rechtse terroristische groep, die vanuit Spanje aanslagen op De Gaulle opzette

Hoera!

We zijn een nieuw anarchistisch blad rijker. Voelen wij van De Nar ons tenminste niet meer zo alleen... Barst is een samenwerking tussen de twee Brugse anarchistische collectieven *Uitgezonderd* en *Counter Action*. Anargenda, korte berichten, veganistische kookrubriek, ABC pagina's,... het klinkt ons heel vertrouwd in de oren. Nummer 1 telt 34 pagina's en bevat verder goed geschreven stukken of interviews over de Brugse poort, macht en autonomie, Baskenland Informatie Centrum pagina's, BPRC, Nanotech, Bom- en Trainstopping pagina's, Big Brother en milieuvervuiling. *Barst* verschijnt tweemaandelijks en een jaarabo voor zes nummers kost 15 euro (20 voor een steunabo), op te sturen naar PB 715, 8000 Brugge.

De Nar wenst de ploeg van Barst veel succes en inspiratie!

VEGAN DELI-CORNER

Anarcho-Kaastaart op tante Merel's wijze

Ingrediënten:

- 300 gr bloem • 200 gr suiker • 150 gr plantaardige margarine (let op: D3 is van dierlijke oorsprong) • 75 ml water • snuifje zout • snuifje kaneel • 500 gr tofu • 1 citroen • 4 eetlepels olie • vanille extract

Bereiding:

Voor al diegenen die de chocotruffels (Nar 184) zo lekker vonden: dit is een receptje dat ik onlangs eens uitgeprobeerd heb. Het is superlekker, zeker als je weet dat je na het eten van deze kaastaart je niet zo misselijk zal voelen als na het eten van sommige andere niet-veganistische taarten... Ze is trouwens nog gezond ook, want het geheime ingrediënt is... tofu!

Zo ga je aan de slag: eerst maak je deeg van ongeveer 300 gr bloem, 100 gr suiker, 150 gr margarine, 75 ml water, wat zout en kaneel. Als je alles goed gekneet hebt, vet je een bakvorm in (lieft een springvorm), rol je het deeg uit en drapeer je het in de vorm. Dan prik je er enkele gaatjes in met een vork en laat je ze 10 minuutjes op zo'n 175° bakken (oven voorverwarmen!) terwijl je begint aan de vulling. Hiervoor mix je 500gr tofu met 100 gr suiker, 6 eetlepels citroensap + geraspte schil van die citroen, 4 eetlepels olie (neutraal, zoals maïskiemolie of zonnebloemolie) en beetje vanille (suiker of essence) tot een smeugige massa. Verdeel het dan over de taartbodem en zet alles nog zo'n half uurtje in de oven (175°); daarna doe je er maar mee wat je wil...

Het gooien van deze taart naar irritante mediafiguren zou ik eerder afraden, omdat dit baksel er net iets te lekker voor is. Versier het geheel verder rustig met lekker linkse symbooltjes in confituur, vruchten, noten, chocolade,... en begin zo vandaag nog te 'eten met een geweten'... Smakelijk!

Revolutionaire solidariteit

Anarchisten en de gevangenisstrijd

Een tijdje geleden werd ik geïrriteerd door een bekend Anarchistisch tijdschrift dat gevangenen-ondersteuningswerk gebruikte als een voorbeeld van “deelstrijd” politiek. Het kan zijn dat het om een louter gedachte-loze commentaar ging, eerder dan iets anders, maar het feit dat het blijkbaar ongemerkt bleef, en vooral zonder kritiek, reflecteert de armoede van huidige anarchistisch denken met betrekking tot gevangenisstrijd, en de marginalisering van wat eens een centrale issue was voor revolutionairen in het algemeen, en voor anarchisten in het bijzonder. Hoewel het kan dat sommige anarchisten de gevangenisstrijd als slechts een andere deelstrijd zien, is de gevangenis voor een steeds groter aantal mensen uit de arbeidersklasse een centraal deel van hun leven.

Het doel van het Britse juridische en penale systeem is het uitsluiten van mensen uit de arbeidersklasse, iets wat het uitzonderlijk goed doet. Uit de middenklasse gaan zo goed als geen mensen naar de gevangenis, en in die zeer zeldzame gevallen dat dit wel gebeurt, krijgen zij kortere straffen en worden zij opmerkelijk anders behandeld dan mensen uit de arbeidersklasse. De middenklasse roepen graag op tot langere gevangenisstraffen en hardere gevangenisomstandigheden omdat zij heel goed weten dat de mogelijkheid dat zij, of hun vrienden en familie, ooit in de gevangenis belanden, zowat nihil is (kijk naar Billy Straw). Door hun (reële) klassenpositie zien diegenen die alle politieke bewegingen in dit land domineren (de middenklasse) de gevangenisstrijd als een marginale kwestie, en als gevolg hiervan worden de bewegingen die zij besmetten op hun beurt ervan weggehouden. Dit is heden ten dage zowel waar voor de Britse anarchistische beweging als voor links in het algemeen, en in de praktijk (hoe pijnlijk ook om dit te moeten horen) is de anarchistische beweging op dit vlak zelfs slechter af dan sommige andere. Hoe zij zich ook mogen voordoen, middenklasse pseudo-revolutionairen behouden nog steeds de meeste van de anti-arbeidersklasse vooroordelen van hun mama’s en papa’s. Deze vooroordelen manifesteren zich op verschillende wijzen, inclusief hun houding tegenover gevangenen. Het is geen toeval dat de Britse linkse en anarchistische beweging zich over het algemeen veel comfortabeler voelde in het publiceren over gevangenen die ver van hun bed opgesloten waren zodat de kans klein was dat zij een dag voor hun deur zouden opdagen. Zij mogen anders beweren, maar de meeste middenklasse anarchisten blijken

aangeboren vooroordelen te hebben als het erop aan komt te erkennen dat zoveel rechterlijke dwalingen plaatsvinden in dit land, en weinigen geloven echt dat de Staat complotten smeedt tegen mensen, zeker niet als een direct gevolg van hun politiek activisme - dat gebeurt enkel in andere landen.

Op dit moment kan het zijn dat er weinig mensen zijn in dit land die de Staat echt ziet als een reële bedreiging (of op z’n minst een serieuze doorn in het oog), hetgeen eerder een nogal droevige reflectie is van de toestand van de revolutionaire politiek. Geloof me, als en wanneer anarchisten waardige opponenten worden van de Staat zullen ze merken dat zij meer dan bereid zal zijn haar rol te spelen. Vele arbeiders hebben dit maar al te goed ondervonden in het verleden, en waar omwille van hun klassenpositie de middenklasse pseudo-revolutionairen hiervan afgeschermd zijn, voelen arbeiders steeds meer de ijzeren hiel van de staat in hun gezicht. Gevangenschap wordt meer en meer een centraal deel van het leven van de arbeiders; weinigen van ons hebben geen broers, zusters, moeders, vaders, zonen, dochters, vrienden of geliefden in de gevangenis, en vaak voor minder dan niets. Straffen worden langer, en het wordt gemakkelijker en gemakkelijker voor de politie en de Procureur des Konings om mensen erin te luizen.

De laatste jaren hebben we een golf van toenemende repressie gezien in de Britse gevangenis, maar ondanks het feit dat vele aspecten van de politieke strijd zich zowat op een dieptepunt bevinden in dit land, blijft de strijd tegen onderdrukking in de Britse gevangenis voortduren. Gevangenen verdienen steun in deze strijd. Geen enkele geïsoleerde groep of individuen kunnen winnen tegen een veel sterkere vijand, en hierbinnen zijn we zo geïsoleerd als maar kan zijn.

Wanneer het over gevangenensteun gaat, geloven anarchisten teveel hun eigen propaganda, die over deze kwestie in het beste geval wensdenken is, en in het slechtste geval pure leugen. De waarheid doet pijn, maar feit is dat, onder anarchisten in dit land vandaag, solidariteit een eerder zeldzaam gegeven is. Ik maakte 20 jaar deel uit van de anarchistische beweging voor ik erin geluid werd door de Staat, en toch kreeg ik de eerste 4 jaar van mijn gevangenschap niets meer dan wat beperkte steun van enkele individuele kameraden.

Anarchisten zijn altijd goed geweest in het aanmoedigen van actief verzet in de Britse gevangenis, toch zijn ze zelden in staat of bereid de solidariteit en financiële hulp te verlenen aan gevangenen die worden gebrutaliseerd en geïsoleerd omwille van hun verzet in de gevangenis. Dit weerspiegelt de houding van zogenaamd “revolutionair” links in het algemeen, stoer in slogans die oproepen voor strijdbaarheid en revolutie, maar geschokkeerd en tekort schietend bij zelfs relatief kleine daden van verzet. Zoals middenklasse anarchisten zien zij ieder individu met een fles om hun woorden om te zetten in daden als gevaarlijke gekken. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat vele gevangenen (zoals de arbeidersklasse in het algemeen) politicos met wantrouwen of zelfs met verachting bekijken.

Terwijl er her en der verteld wordt dat er nog nooit meer anarchisten zijn geweest in dit land, is het een feit dat de organisaties en structuren die traditioneel de beweging vormden, in duigen liggen, en de hele beweging lijkt in ideologische verwarring, met vele kameraden die zo beschaamd zijn over de staat der dingen dat zij er gewoon mee kappen. Zelfs het ABC, waarin vele anarchisten tijdelijk actief zijn, is gereduceerd tot een gering aantal van kleine groepen en individuen, met weinig cohesie of richting, en blijkbaar zonder de wil om de voor de hand liggende organisatorische problemen aan te pakken.

De huidige verwarring in de solidariteitsbeweging voor gevangenen kon op geen slechter tijdstip komen voor degenen onder ons achter tralies, want we staan op een kritisch punt als het gaat over de Britse gevangenisstrijd. De gevechten die nu plaatsvinden zullen beslissend zijn voor de gevangenisomstandigheden van de komende jaren. In de gevangenis willen de staatsmachten de concessies aan de menselijkheid die zij gedwongen werden te maken in de jaren 80 wegnemen, en het gevangenenverzet eens en voor altijd de kop indrukken, terwijl buiten de Labour regering haar aanvallen op de arbeidersklasse escaleert door de erosie van burgerlijke vrijheden en de uitbouw van een nauwelijks verholten politiestaat, die meer mensen van ons dan ooit opsluit.

De strijd achter de tralies is een intrinsiek deel van de bredere revolutionaire strijd, en gevangenen hebben organisaties nodig die in staat zijn concrete steun en revolutionaire solidariteit te bieden, geen lege retoriek. Als we serieus zijn als revolutionairen moeten we een effectieve solidariteitsbeweging met gevangenen bouwen die coherent de groeiende staatsrepressie bestrijdt, en die in staat is effectief gevangenenverzet te helpen en zelfs in het offensief gaat ter ondersteuning ervan. In de woorden van de anarchistische gevangene Ojore N Lutalo, “Iedere beweging die haar politieke gevangenen niet steunt, is een nepbeweging.”

-- Mark Barnsley,
Full Sutton Prison, Februari 1999.

Food not Bombs!-Leuven -- De Nar -- Sociaal Centrum Leuven

organiseren het 1STE

**BENEFIET-
VOETBALTOERNOOI**

'MEMORIAL MARIJN'

ten voordele van De Nar

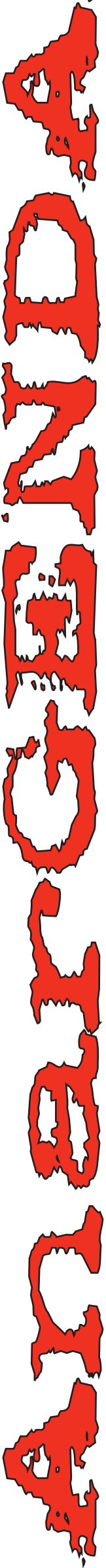
**12 MAART '05
AANVANG: 14H
AFSPRAAK AAN: VILLA SKWATTUS DEI**

inschrijving gewenst! (via De Nar-zie colofon)
Autonome sjottersters betalen: 2,5 pl€ (benef)
Ploegen (min. 5 spelersters) betalen: 10 pl€ (benef)

Food not Bombs! zorgt voor een lekkere hap voor alle deelnemersters.
Inzet: eeuwige lokale roem en een eervolle vermelding in De Nar.

!! Aansluitend: big party t.v.v. dierenbevrijding!!

STUUR TIJDIG JE ACTIVITEITEN DOOR! BIJ VOORKEUR VIA E-MAIL NAAR **AGENDA@DENAR.BE**

GENT		
elke maandag	A.C. Assez AlcaHel	Infomania - 20.00 - 7/03: Straffen en gevangenissen; 14/03: Abolitionisme (L. Hulsman); 21/03 EuroMaydays en Precariteit Weggeefwinkel - 13.00-17.00 (spullen altijd welkom) AlcaHelCafé - 20.00
elke dinsdag	De 3 Charels L'Enfant Terrible	Volxcafé - vanaf 21.00 Buurtkeuken - 19.00-21.00; 100% plantaardig
elke woensdag	A.C. Assez Oude brandweerkazerne - Muiden AlcaHel	Volxkeuken - vanaf 20.00 Volxkeuken - vanaf 20.00 Weggeefwinkel - 13.00-17.00 (spullen altijd welkom) Volxkeuken - vanaf 20.00
elke donderdag	Palinghuizen	Volxkeuken - vanaf 20.00
elke dinsdag/donderdag elke woensdag/zaterdag	A.C. Assez	Gratis LINUX/internet atelier dinsdag/donderdag van 20.00 tot 22.00; woensdag/zaterdag van 14.00 tot 17.00
elke vrijdag	A.C. Assez	Resto resto - soep en dagschotel vanaf 18.00 Algerijns/Nigeriaans café - vanaf 21.00 - door en voor vluchtelingen
elke zondag	Ivago	Volxkeuken - vanaf 20.00
vrijdag 5 maart	AlcaHel	Volx Openingsfeest G.A.C met kinder/familienamiddag, daarna optredens van Armand, Flip Kowlier, NSG Soundsystem en vele, vele anderen. Vanaf 15u. (4 pleuro)
dinsdag 16 maart	AlcaHel	Chaos Days XX III - Benefiet voor S.A.M + G.A.C (3 pleuro)
zaterdag 19 maart	De Centrale (Kraankindersstraat 2)	5e Internationale Alternatieve Boekenbeurs / Libertair Kultuurfestival
zaterdag 27 maart	AlcaHel	Drop Acid not Bombs - Benefiet
dinsdag 30 maart	AlcaHel	Repression OD e.a. - Benefiet
dinsdag 13 april	AlcaHel	Chaos Days XX IV - Benefiet voor Anarchistische Infotheek (3 pleuro)

ANTWERPEN		
1e vier dagen v/d/ maand	kafee Den Hopsack	Infotheek - 21.00 tot 23.00
elke maandag	het Badhuis	Volxkeuken - 20.00; vrije bijdrage
elke dinsdag	Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje	A-info - vanaf 19.00 - Infoavonden over en geïnspireerd door anarchisme en sociaal verzet. 1/03 De Opstand heeft gelijk: info- en discussieavond over het opstandige anarchisme dat radicaal vele oude vastgeroeste concepten binnen de beweging in vraag stelt; 8/03 Film: 'The Gray Zone' over een opstand in een concentratiekamp; 15/03 Feminisme voor dummies: FC Poppesnor doet een workshop over het hedendaagse feminisme; 22/03 Blokwatch: Patrick Coeman en/of Marc Spruyt over de situatie van de Vlaamse Wrok; 29/03 'Als je even zonder zit': info- en discussieavond over de hel van het interimwerk
elke dinsdag & donderdag	Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje	Weggeefwinkel - elke dinsdag van 18.30-19u en na de A-Infos, en elke donderdag van 14 tot 16u. (aanbellen!)
woensdag 9 maart	CC Berchem	FC Poppesnor: "Lastigvallerij op straat" - over seksueel geweld en weerbaarheid - 20.00 stipt (deze keer uitzonderlijk alleen voor vrouwen!)

BRUGGE		
zondag 6 & 20 maart zondag 3 april	Kazernevest 67	Infotheek - 14.00 t.e.m. 17.00 - vanaf nu 2-wekelijks of op afspraak

BRUSSEL		
elke dinsdag	Rue de Dublin 22, Ixelles	open vergadering van CRER (Coördination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) - vanaf 18.30
elke zondag		Passe Muraille - Radio-uitzending Radio Air Libre op 87.7 FM om 18u.

LEUVEN		
elke woensdag	Villa Squattus Dei	Volxkeuken - koken vanaf 15.00; eten vanaf 18.00 - vrije bijdrage (richtprijs 1.5pleuro)
maandag 7 maart	Villa Squattus Dei	Filmcaffeest: film "Land and Freedom" - 19.00
zaterdag 12 maart	Villa Squattus Dei	"Memorial Marijn": Voetbaltoernooi om 14.00, fuif om 20.00
zaterdag 9 april	Villa Squattus Dei	Concert: OI POLLOI + COMATOSE + maybe 1 more... start 19.00

Tijdens alle activiteiten in Squattus Dei: Info-Teek: een bibliotheek met boeken en tijdschriften over anarchisme, kraken, feminisme, dierenbevrijding, anti-fascisme...

HASSELT		
elke woensdag	De 7 Dweren	Vegan Volxkeuken - 18.00
elke vrijdag	De 7 Dweren	kafee van Babel - 17.00

LUIK		
elke 1e zaterdag v/d maand	Le Chemin Vert	vergadering v/d Fratanar-groep
zondag 3 maart	Casa Nicaragua	Midi du Monde - Droits humains: où sont les femmes? - 12.00-13.30
maandag 4 maart	Casa Nicaragua	Chili sin Carne (6 pleuro) + et Débat sur les questions agraires au Guatemala (avec Ramazinni, Roldán et Rey Rosa) - 19.00
dinsdag 5 maart	Squat Le Tapsala	Concert - voor 'Pour dire la prison' met René Binamé, Mayor Star en Les Tentacules - 21.00
donderdag 7 maart	Casa Nicaragua	Table d'Hote du P'tit Bognat - menu 12 pleuro - 19.00
maandag 11 maart	Squat Le Tapsala	Steunavond voor Carlo Levi - 20.00
woensdag 13 maart	Gesloten Centrum Vottem	Betoging tegen gesloten centrum (6 ans déjà!). Verzamelen om 13.30u aan l'Enclos des Fusillés in het Parc de la Citadelle van Luik

IEPER		
zaterdag 23 april	Vort 'n Vis	Raise Your Fist '2 - 20.00 - USUAL SUSPECTS, FAR TOO CLOSE, END OF ERNIE, maybe one more... 4 pleuro

MONS		
23/02 tot 12/06	Mundaneum (Rue de Nimy 76)	Exposition L'anarchisme à la Une - Van dinsdag tot zondag van 12u tot 18u. (2,5 pleuro; reductietarief 1 pleuro). Tentoonstelling over het anarchisme door de eeuwen heen aan de hand van teksten, kunstwerken, affiches,...

AKEN		
		Proces tegen de Vier van Aken - zie decemberNar 191): 23, 24, 30 en 31 maart; 1, 7, 13, 20, 22, 27 en 29 april; 4 mei. Zie website ABC-Gent www.geocities.com/abc-gent/

TILBURG		
woensdag 13 april	Tilburg - Centraal Station	top de Vivisectie-industrie demonstratie - 13.00 - Meer info op de Alternatieve Boekenbeurs (19 maart Gent) of op www.stopdevivisectieindustrie.org

GENT: A.C. Assez : Sparrestraat 1A, 9000 Gent (wijk Brugse Poort) -- **Brugse Poort** : Hulstboomstraat 71, Brugse Poort -- **Palinghuizen** : Palinghuizen 144, 9000 Gent (bij Westerbegraafplaats) -- **Ivago** : Staaksenstraat, 9000 Gent -- **Anarchist Black Cross Gent** : PB 40, 9000 Gent 2, België; abc_gent@yahoo.com; http://www.geocities.com/abc_gent/; rek. 001-3364945-91 -- **De 3 Charels** : Leiekaai 318, 9000 Gent -- **Vluchtelingen Aktie Komitee** - VAK: Sint-Pietersnieuwstraat 45, 9000 Gent; tel 0485/20 33 26, fax 09/264 35 7; info@vluchteling.be, www.vluchteling.be -- **Infotheek**: Annonciadenstraat 16, 9000 Gent; www.anarchie.be/infotheek -- **L'enfant Terrible** : Wispelbergstraat 3 -- **ANTWERPEN:** **kafee Den Hopsack** : Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen -- **Het Badhuis** : Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen -- **Anarchistisch Buurthuis 't Kievitje** : Ploegstraat 26, 2000 Antwerpen -- **Feministisch Café Poppesnor / CC Berchem** : Driekoningenstraat 126, 2600 Berchem -- **Anarchist Black Cross A'pen** : abc-antwerp@linuxmail.org -- **BRUSSEL:** **Universele Ambassade** : F. Rooseveltlaan 66 -- **BRUGGE:** **De Zandberg** : Daverlopark, Assebroek -- **Uitgezonderd** -- **Lappersfront:** Kazernevest 67, 8000 Brugge; 0495/49 90 47; www.uitgezonderd.tk -- **LEUVEN:** **Villa Squattus Dei** : Schapenstraat 29, 3000 Leuven; sociaalcentrum@hotmail.com; p/a PB 80, 3000 leuven 3; 0484/900 377 -- **Pumpkin Lberation Front & Food Not Bombs Leuven** : contact via sociaalcentrum@hotmail.com -- **LUIK:** **Le Chemin Vert** : Rue du Méry 20, 4000 Liège -- **Casa Nicaragua** : Rue Pierreuse 23, 4000 Liège; 04/3773219; info@casanica.org; www.casanica.org -- **Squat Le Tapsala** : Rue de Armuriers 31, Luik -- **HASSELT:** **De 7 Dweren** : Koningin Astridlaan 68, Hasselt (tegenover station) -- **IEPER:** **Vort'n Vis** : Sint-jacobsstraat 3, Ieper -- **GEEL:** **Acting Open Minds (AOM)** actie- en discussiegroep: Diestseweg 134, 2440 Geel; aom@respecttheplanet.com -- **Andere:** **Feministisch anarchistische madammen:** <http://home.tiscali.be/famweb> -- **Think Pink:** <http://www.thinkpink.be.tf> -- **Kokkerellen:** www.anarchie.be/kokkerellen; 0472/43 18 47 -- **Zwart en Rood vzw mailorder:** zwartenrood@anarchie.be; www.anarchie.be/zwartenrood -- **Websites:** www.anarchie.be: portaalsite anarchistische groepen ; www.spunk.org: online bibliotheek en archief ; flag.blackened.net: overzichtelijke internationale portaalsite ; www.infoshop.org: gigantische internationale portaalsite

DE NAR

NIEUW ADRES:
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. **068-2050689-39**
tel. **0475/227 365**
e-mail [**info@denar.be**](mailto:info@denar.be)
web [**http://www.denar.be**](http://www.denar.be)

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maand die de publikatie voorafgaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vriendenkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is De Nar gratis. Je kunt haar oppikken op een van de ruim 120 verdeelpunten (zie www.denar.be). Is er nog geen verdeelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je haar thuisgestuurd krijgen, dan rekenen we je verzendkosten aan: één euro per zending voor 1 ex. Voor meerdere Narren, vind je hieronder de prijzen per jaar (11 of 12 nummers):

*1 Nar: België 12euro; Europa 18 euro
2-3 Narren: België 18 euro; Europa 24 euro
4-9 Narren: België 24 euro; Europa 48 euro*

Prijzen kunnen veranderen als De Nar dikker of de port duurder wordt.

Betaal het overeenkomstige bedrag op **rek. n° 068-2050689-39 (IBAN: BE13 0682 0506 8939, BIC: GKCCBEBB)**. Vermeld hoeveel ex. je wil. Je krijgt dan een portkrediet dat bij elke verzending daalt.

Je type abo en het resterende bedrag kun je controleren op je verzendetiket: linksboven vind je de betaaldatum en daarna je krediet (vb 12/03 5 betekent dat je betaalde in dec. 2003 en nog 5 euro overhebt, staat er 0 dan moet je bijbetalen om je Nar nog te krijgen).

Geef je meer dan de bedragen uit de tabel, dan beschouwen we dat stuk als een gift (bedankt!); op je etiket verschijnt dan het (lagere) bedrag uit de tabel. Ben je iemand die banken haat (een gevoel dat we voluit delen), kies dan voor een vaste maandelijksx opdracht van minimaal 1 euro: één keer gaan en nooit meer... Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden! Of beter nog: steek één briefje op de bus met een flinke financiële aderlating richting De Nar - **p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem** - waarvoor dank!